

paa een Gang talte baade om Raadyr og om Drosler, har jeg gjort en meget bestemt Forskjel med Hensyn til Fredningsbestemmelserne for disse. Jeg er ligesaa vel stemt for, at vore Stove kunne beholde deres Fugle, som det ærede Medlem, og det er kun, hvor Fredningen af de i § 2 nævnte Dyr vil komme i Collision med, hvad der hidtil har været almindelig Ret, at det forekommer mig, at man gaaer noget for vidt. Skulde jeg imidlertid, hvad der vilde gjøre mig ondt, have brugt noget Udtryk i mit Foredrag, som har været saarrende for Nogen, skal jeg herved gjøre en Undskyldning derfor. Det har langt fra været min Hensigt.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madvig: Naar jeg har anbefalet § 4 til Udvalgets fornyede Overvejelse, vil jeg ogsaa specielt henlede Opmærksomheden paa den, som jeg troer, ubrugbare Bestemmelse i samme Paragraph, at det skal være tilladt at fange og dræbe Muldvarpe „i Haver, Plantestoler og mindre Jordlodder“; thi jeg troer aldeles ikke, at Begrebet mindre Jordlodder har en saadan bestemt Betydning, at man herefter kan adskille, hvad der er tilladt, og hvad der er forbudt.

Tbhgeson: Jeg skal paa Grund af, at Tiden er saa langt fremskreden, afholde mig fra at fremkomme med mange Uttringer, som jeg ellers kunde have fundet mig foranlediget til. Foreløbig skal jeg bemærke, at jeg paa egne og det ærede 12te kongevalgte Medlems Vegne tager Undringsforslaget under Nr. 2 til § 1, som gaaer ud paa at nedsætte Mulden fra 15 til 10 Rd, tilbage. — Jeg skal dernæst tillade mig ligesom det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) at anmode det ærede Udvalg om at overveje de Undringsforslag, som vi — det ærede 12te kongevalgte Medlem og jeg — endnu fastholde, navnlig med Hensyn til Muldebestemmelserne, som jeg til min store Tilfredsstillelse erfarer, at den høitæredede Indenrigsminister ikke har noget Væsentligt at erindre imod. Det forekommer

mig heller ikke, at der kan indvendes Noget imod dem, da de i Grunden ere overmaade moderate ved Siden af de ældre Bestemmelser, som vi tidligere have haft. — Ogsaa skal jeg tillade mig fremdeles at fastholde de Undringsforslag, som vi have stillet til § 2 angaaende Fredningstiden for Raabukke; thi til Trods for alt det, som jeg har hørt, kan jeg idetmindste ikke indsee Andet, end at det Forslag, som det ærede kongevalgte Medlem og jeg i den Henseende have fremsat og søgt at documentere, er fuldkommen holdbart, og jeg kan derimod ikke følge det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) i at fastsætte Fredningstiden for Raabukke til saagodtsom hele Sommeren. Endvidere vil jeg bede fastholdt, hvad jeg har tilladt mig at ytre angaaende at Fredningstiden for Agerhøns skulde begynde den 1ste Januar istedetfor den 1ste Februar. Den ærede 1ste Landsstingsmand for 6te Kreds (Griffen) har i forrige Møde udtalt sig derimod, men jeg har faaet nyt Haab om, at Landsstinget vil gaae ind paa vor Anskuelse, efter som jeg ikke seer rettere end, at den høitæredede Indenrigsminister ikke vil være utilbøielig til at gaae ind paa Forslaget. Der er et specielt Punkt, med Hensyn til hvilket jeg dog skal tillade mig at anføre et Par Ord. Det ærede Medlem for 6te Kreds fremhævede, at det var haardt, at en Mand i Januar Maaned ikke skulde kunne gaae ud paa sin Mark og slyde en Agerhøne, og at der ikke deri var nogen stor Fare for Agerhønsene, da de vel vilde vide at vogte sig, thi de vare flygtige og ikke lette at komme nær. Men det troer jeg netop er et stærkt Argument for, at saa er Sagtiden forbi for Agerhønsenes Bedkommende. Der til kommer, at Jageren under disse Omstændigheder ofte forledes til at slyde paa allfor langt Maal. Men overhovedet maa jeg sige, at, naar man har Lov til i 4 Maaneder, September, October, November, December at jage og forfølge dem, saa forekommer det mig virkelig, at man maatte kunne unde dette lille fredelige og uskyldige Dyr Fred fra den 1ste Januar; der er ikke Grund til Andet, forekommer det mig. Jeg veed ikke, om det er Tilfældet her i Sjælland og Fyen, men alle-